

commendet, Salvator ei adjungit disciplinam suam,
 & in ea gravissimi momenti lectiones de vera animi lenitate ac demissione, nec non eam de suo promptissimi obsequii & almæ crucis jugo & onere, per ipsius gratiam molli illo ac portatu facili. Sic is Ioh. III, 16. & seqq.
 in loco doctrinæ evangelicæ primario: *Adeo Deus dilexit mundum κ. τ. λ. primum aliquoties fidem requirit ac commendat;* & deinde, quo ea charactere suam γνησιότητα probare debeat, non minus gravissimis inculcat vobis, quando, universo tenebrarum, leu peccatorum dominantium statu inde penitus sejuncto, eidem ambulationem in luce, bonorum operum πολυκαρποφορίᾳ insignitam, adjungit.

2. Jam si ad doctrinam apostolicam accedamus, eam typō Christi & prophetarum ac patriarcharum eo magis deprehendimus conformem, quo magis Apostoli illud fidei ac fidelitatis æquilibrium, tanquam ἐγώ suum præcipuum, in epistolis suis urgent ac commendant. Id quod prium in genere inde quam liquidissime constat, quod primum fidei, in νεοφύτοις Christianis per evangelium jam excitatae, suum, e quo concepta erat, principium suumque elementum ac alimentum evangelicum, ad eam nutriendam confirmandamque, curate exhibeant, ac deinceps ejusdem praxin in cœptæ ac continuandæ renovationis fidelitate requirant. Id quod in primis Paulo in singulis epistolis ita fuit propositum, ut ille inde dispesci soleant in partem tractationis dogmaticam de rebus fidei, & paræneticam de praxi fidelitatis, denominatione a potiori facta.

D

3. Ut